

Z filmového plátna do českotřebovských ulic

Co vás napadne, když se vás někdo zeptá, co se stalo 30. dubna? Učitele dějepisu, že roku 1789 byl jmenován prezidentem George Washington. Já bych si možná díky mé brigádě na zámku v Litomyšli v nějaký osvícený den vzpomněla, že roku 1344 bylo založeno v tomto městě biskupství. Víte, co by nám všem ale vytanulo na mysl zcela určitě? Že každý rok se v tento den na gymnáziu v České Třebové koná Majáles, letos ve znamení filmových postav.

To byl důvod, proč jste minulý čtvrtek mohli ve městě potkat Sněhurku a jejích třicet trpaslíků, účastníky zájezdu, zombie, Harryho Pottera a další kouzelníky nebo návštěvníky jedné z proslavených party milionáře Jaye Gatsbyho a proč jste možná někdo byl podarován perníčkem od strašlivé čarodějnice. Do tolika a ještě více všemožných postav se dokázali studenti gymnázia převléknout za jedno dopoledne. Učitelský sbor objednal slunečné počasí, a tak průvod mohl začít bez potíží jako vždy ve 13 hodin. I trasa naší poutě zůstala stejná, vedla přes Krátkou ulici k budově Habrmanovy školy, dále přes Nové i Staré náměstí a zpět ke škole. Zde jsme se rozešli, ale jen proto, abychom se posilnili obědem a vrátili se k tradičním majálesovým hrám.

Tato odpolední kratochvíle patří hlavně dětem s rodiči. Oblíbenými aktivitami jsou malování na chodník, šlapání balónků nebo házení míčků. Jednu činnost si ale děti zamilovaly nejvíce, a to malování na obličej. Ani se jim nedivím. Na chvíli mohou totiž být motýlkem, princeznou, pirátem nebo spidermanem, a to stojí i za to, že většinou barvami zašpiní nejen své oblečení, ale i rodiče. A tím končí další majálesový den, den plný barev, převleků a radosti a my můžeme jen čekat do příštího roku, než znovu přiletí čarodějnice.

P.S.: Na závěr mi dovoluje ještě trochu sentimentu. Toto je zřejmě můj poslední článek pro naši školu a v době, kdy jej píšu, jsou všichni studenti posledních ročníků Gymnázia Česká Třebová asi šestnáct hodin od první části svých maturitních zkoušek, proto jim prosím držte palce! Věřte nám, že neradi opouštíme bezpečí školních lavic. Za osm, nebo čtyři roky jsme si prožili mnoho dobrého i méně dobrého, ale každý z nás cítí, že je čas jít dál a nechat mladší generace převzít žezlo a usednout na trůn. Přeji jim mnoho trpělivosti s integrály, atomovou fyzikou, makromolekulární chemií a mnoha dalšími strastmi, ale věřte, když jsme to zvládli my, vy to zvládnete taky. A možná že nyní nadáváte na učitele, ubezpečuji vás však, že v posledních dnech vašeho studia si uvědomíte, kolik toho pro vás udělali. A za to jim společně se všemi maturanty děkuji.

Dominika Kubištová, ještě několik dní studentka Gymnázia Česká Třebová

